

deno. V těchto směrech bylo nutno povolující usnesení doplniti. Ze spisů není vidno, zda bylo usnesení doručeno také záložně v Č.; zdá se, že nikoli, neboť není uvedena v doručném opatření a chybí její zpáteční lístek. Bude na prvním soudě, aby i v té příčině zjednal nápravu.

Čís. 8886.

Omezený (tichý) postup (cese), záležející v tom, že postupitel postupuje postupníku pohledávku, příslušející postupiteli proti třetí osobě, k úhradě svého dluhu u postupníka, ale nepostupuje mu právo uplatňovati žalobou pohledávku proti dlužníkovi.

Tím, že bez námítky přijal nejen účty, nýbrž i výpisy z obchodních knih, na nichž byla poznámka splatnosti do určité lhůty a stanovení výše úroků z prodlení, podrobil se příjemce mlčky těmto podmínkám.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1929, Rv I 1192/28.)

Proti žalobě o zaplacení peněžité pohledávky namítl žalovaný nedostatek žalobcova oprávnění k žalobě, ježto prý žalobce postoupil všechny své pohledávky firmě G., svazu nákupních společenstev. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: Žalovaný neprávem uplatňuje proti žalobnímu nároku nedostatek aktivního oprávnění žalobkyně k žalobě. Ze zjištění prvního soudu vyplývá, že žalobkyně, jež náležela ke G. svazu nákupních společenstev, jako člen společenstva a byla mu větší částky dlužna, ujednala smlouvou s G. s platností od 1. října 1923, že formálně přejdou aktiva i pasiva její do držby G., aniž byli jednotliví dlužníci žalobkyně o této smlouvě vyrozuměni, že však žalobkyně přes to vedla na venek obchod pod svým jménem, vymáhala sama pohledávky a prováděla platy, třebaže na fakturách byla poznámka o postupu pohledávky G. Vyplývá to ze seznání svědků, podle nichž G. prováděla jen kontrolu obchodu žalobkyně tím, že jí musely býti hlášeny všechny nákupy a prodeje žalobkyně a zasílány všechny k vedení obchodu právě nepotřebné, tedy přebývající peníze ke krytí jejích pohledávek za žalobkyní, kterou financovala, ale že bylo i právem žalobkyně, by pohledávky u svých dlužníků soudně vymáhala. Z toho plyne, že náleželo jí právo uplatňovati žalobní pohledávku proti žalovanému vlastním jménem. To uznal i sám žalovaný tím, že ve vyrovnávacím řízení nepopřel hlasovací právo žalobkyně pro její k vyrovnacímu řízení přihlášenou pohledávku 11.689 Kč, jakž vysvítá z dotyčných spisů vyrovnávacího řízení. Ze zjištění prvního soudu vyplývá však dále, že žalovaný měl za obchodního spojení se žalobkyní u ní běžné konto s položkami »dal« a »má dáti«, a že z tohoto konta byl mu na jeho žádost dán výpis, že žalovaný přijímal bez námitek účty, na nichž byla poznámka »splatno 21 dní po obdržení zboží a že se počítají v případě prodlení 8% úroky«.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Tím, co žalovaný uvádí k doličení dovolacího důvodu § 503 čís. 3 c. ř. s., **neprovádí důvod ten po zákonu**, neboť ve skutečnosti napadá jím právní závěr, vyvozený odvolacím soudem z výpovědi svědků v otázce nedostatku aktivní legitimace, ale netvrdí, že byl odvolacímu rozsudku položen v podstatné části za základ skutkový předpoklad odporující procesním spisům. S právním závěrem, k němuž dospěly nižší soudy ze zjištění, **učiněných na základě výpovědi svědků**, že totiž žalobce jest oprávněn k žalobě, jest souhlasiti. Jde tu zřejmě o t. zv. omezený, tichý postup, kterým postupuje sice postupitel postupníku pohledávku, příslušející postupiteli proti dlužníku k úhradě dluhu u postupníka, ale nepostupuje mu právo uplatňovati žalobou pohledávku proti dlužníkovi. Jde tu o jednu z forem eskontu knihovních pohledávek, které vyvolaly hospodářské poměry nynější doby (Sedláček, Obligační právo str. 136 a Krainz-Ehrenzweig Oblig. str. 258).

Nelze souhlasiti se žalovaným ani v tom, že odvolací soud psoudil věc nesprávně pokud jde o otázku žalobcem požadovaných úroků z úroků. Otázkou, zda byl mezi stranami poměr kontokorrentní, jejíž má na mysli ustanovení čl. 291 obch. zák., netřeba se vůbec zabývati. Odvolací soud zjistil, že žalovaný přijímal bez námítky nejen účty, na nichž byla poznámka, »že se v případě prodlení počítají 8% úroky«, nýbrž i výtahy z obchodních knih žalobce, v nichž byly tyto úroky počítány. Přijetím těchto výtahů bez námitek podrobil se žalovaný podle § 863 obč. zák. mlčky, tak, že není důvodné přičiny o tom pochybovati, způsobu počítání úroků. Mlčení žalovaného považovati jest tu za souhlas, neboť zásada poctivého styku v obchodování mu ukládala, by se, nesouhlasil-li, ozval. Nedopadají tu proto ani předpoklady zásady vyslovené v rozhodnutí čís. 6939 sb. n. s.

Čís. 8887.

Opomenutí nižších soudů, zabývati se otázkou věci již právoplatně rozhodnuté, není sice zmatečností, avšak soudy všech tří stolic musí hleděti k pravomoci rozhodnutí a není námitka strany v tom směru v dovolacím spisu nedovolenou novotou.

Rozsudkem, jímž bylo vyhověno žalobě jednoho společníka proti druhému společníku o zrušení společenství, byla otázka zrušení společenství rozhodnuta pro obě strany a může i odsouzený společník navrhnouti povolení exekuce podle § 352 ex. ř.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1929, Rv 1505/28.)

Žalobě spoluvlastnice domu proti druhé spoluvlastnici, by byla uznána povinnou svoliti ke zrušení spoluvlastnictví a dovoliti, by byl dům prodán v soudní dražbě, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by dále jednal a znovu rozhodl.